

COP24·KATOWICE 2018
KONFERENCJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH
W SPRAWIE ZMIAN KLIMATU

Misie na Ziemi

Scenariusz lekcji

Dofinansowano ze środków
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Katowicach

TEMAT: Misie na Ziemi

GRUPA WIEKOWA: 3–5 lat, przedszkole

CEL ZAJĘĆ:

- Zwrócenie uwagi na różnorodność biologiczną świata, w jakim żyjemy.
- Zwrócenie uwagi na zagrożenia dla zwierząt związane z działalnością człowieka, w tym ocieplaniem się klimatu.
- Wprowadzenie pojęcia ocieplenia klimatu na poziomie podstawowym.

ŚRODKI:

Dzieci przynoszą pluszowe misie. Wychowawca powinien mieć misia w kolorze białym.

3 skakanki lub długa linka do podziału na 3 części.

CZAS TRWANIA: 30 minut

MIEJSCE REALIZACJI ZAJĘĆ: sala

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Bohaterem lekcji jest pluszowy miś. Każde dziecko przynosi ze sobą pluszowego misia (najlepiej z domu).

1. Rozmowa o różnorodności pluszowych misiów

Przełamanie lodów w kontakcie z dziećmi, np. poproszenie kilku z nich o opisanie swojego misia (kolor, oczy, wielkość). Można zapytać dzieci, skąd pochodzą ich misie.

Podsumowanie nauczyciela: Każdy pluszowy miś jest inny. Są misie białe, czarne, brązowe. Na świecie też są misie: koala, grizzly, brunatny, polarny... Te poważne misie nazywają się niedźwiedzie! Każdy żyje w innym zakątku świata i inaczej wygląda. Popatrzcie.

Omówienie mapy występowania „misiów” na świecie. Zwrócenie uwagi na różnice w ubarwieniu i zachowaniu misiów związane z klimatem.

2. Zabawa w „Stary niedźwiedź mocno śpi”

Nauczyciel zagaja pytaniem o to, co robią misie, i oczekuje m.in. odpowiedzi, że śpią w zimie. Proponuje dzieciom zabawę w „Stary niedźwiedź mocno śpi” – zgodnie z jej tradycyjnymi zasadami, z tym, że niedźwiedziem jest jeden z pluszaków, a jego rolę odgrywa nauczyciel.

Prowadzący porusza w trakcie gry kwestię zanieczyszczenia środowiska i zmian klimatu, np. niedźwiedzia budzi jakiś zapach (śmieci albo świeżej trawy) – choć to dopiero luty – albo ciepło, bo słońce za szybko stopiło śnieg.

Po jednej lub dwóch turach tej zabawy nauczyciel przechodzi do omówienia nietypowych jej elementów. Zadaje dzieciom pytanie: Dlaczego miś wstał?

Nauczyciel objaśnia przyczyny, które wymieniają dzieci:

- Zapach odpadów – ludzie wyrzucają odpady do lasu, które silnie pachną i misia może to obudzić.
- Ciepło – w wyniku ocieplenia klimatu szybciej może przyjść wiosna i miś wstanie wcześniej. Tutaj zatrzymuje się chwilę, by omówić kwestię ocieplenia klimatu, np. „Na ziemi jest coraz cieplej, bo gazy zawarte w powietrzu zatrzymują ciepło emitowane z ziemi w kosmos. Tych gazów jest coraz więcej, a więc na Ziemi jest coraz cieplej, czasem aż za ciepło, i nie jesteśmy w stanie się do tego przystosować – tak jak miś, który wstał wcześniej, ale powinien jeszcze spać”; „Gazy cieplarniane działają tak, jakby pod kołdrę misia człowiek wstawiał dodatkowe grzejniki, ogrzewacze itp. Miś wcześniej wstaje i jest niewyspany”; „W Polsce misie wcześniej wstają, a w Arktyce misie polarne pływają na krze. W innych miejscach świata misie mogą się potopić w morzu!”.

3. Zabawa w „Misie na krze”

Dzieci dzielą się na trzy grupy i udają misie polarne. Na ziemi, za pomocą szarf czy lin, nauczyciel wyznacza trzy pola – są to kry. Kiedy jest zima, dzieci z poszczególnych grup swobodnie poruszają się po sali, ponieważ całe Morze Arktyczne jest zamrożone i misie mogą wszędzie chodzić. Jednak kiedy nadchodzi lato, zostają tylko kry. Dzieci muszą do nich wskoczyć na hasło „lato”. Za pierwszym razem są trzy kry, a za drugim tylko dwie i wszystkie dzieci muszą się zmieścić na mniejszej powierzchni. Za trzecim razem kra jest tylko jedna i może się zdarzyć, że nie wszystkie dzieci się na niej mieszczą – te dzieci-misie toną w morzu.

4. Krótkie omówienie przez nauczyciela zabawy w „Misie na krze” i całej lekcji

Wspólne wnioski z rozmowy z dziećmi: na Ziemi robi się coraz cieplej, więc mniej jest lodu w Arktyce, gdzie żyją misie. Mają mniej miejsca, więc misiów jest coraz mniej. Nie trzeba nam ocieplać Ziemi – trzeba ograniczać gazy cieplarniane.